

Varsa József Orvosi Igazolása

M. KIR. ÁLLAMI HORTHY MIKLÓS TÜDŐBETEGGYÓGYINTÉZET MÁTRAHÁZA

Orvosi bizonyítvány.

Alulírott, fenti gyógyintézet igazgató-főorvosa, bizonyítom, hogy Varsa József dr. ügyvéd úr osztályomon először 1934. április 21-től június 16-ig, másodszor 1941. január 15-től április 7-ig, harmadszor 1942. október 27-től 1943. április 20-ig, negyedszer 1943. szeptember 27-től november 20-ig állott gyógykezelés alatt. Kétoldali tüdőgümőkórban szenved (phthisis cavitaria stationaria).

Állapota az 1942. október 27-től 1943. április 20-ig terjedő időközben volt a legkomolyabb, a jobb alsó lebeny akkor keletkezett nagy szétesése folytán.

Mátraháza, 1944. április 8.

Apám 1915-ben, a keleti fronton tüdőlövést kapott, kórházba került. Ez erős, kisportolt szervezetének köszönhetően túl hamar meggyógyult, és visszakerült a frontra. Akkor jött az állóháború, lövészárokból volt hat hétig. Ott mindenki megfázott vagy influenzás volt, ő pedig összeszedett egy tébécét. Aztán fogságba esett [1915. május 15-én, mint a HUVSZ052. sz. képen olvasható. -- A szerk.], 1916 elején Szibériába került, Krasznójarszkba.

Amikor hazaérkezett 1918-ban, már itt is éppen minden felbomlott. Mivel mindig irodalmár szeretett volna lenni, beiratkozott a bölcsészkarra. De rögtön az első évben abbahagyta, mert akkor kezdődtek az egyetemeken a zsidóverések. Szegeden egy vagy két év múlva letette az ügyvédi vizsgát, addig bankban dolgozott. Még atletizált is, de az már látszott, hogy komoly sportoló nem lesz belőle, bár teljesen egészségesnek látszott.

Édesanyám főleg háziasszony volt, hiszen apám és a nővérem is beteg volt. Ez maga nagyon nehezítette az életet. Mindig megpróbált valamit csinálni.

Édesapám nagyon nagy hatással volt rám. Ha mondott valamit, azt nagyon komolyan vettem. Csak ez ritkán volt, mert hónapokat töltött szanatóriumban. Ha otthon volt, nem volt szabad közel menni hozzá. Nem voltam vele sokat, de néha elvitt sétálni, mert szabad levegőn inkább engedte.

Apámat a betegsége miatt munkaszolgálatra sem vitték el, ezzel kapcsolatban van is egy hivatalos papírom.

1948-ban feküdt a kórházban, nyilvánvalóan tudta, hogy nincs sok hátra az életéből, egyszer csak szólt, hogy hívják ki a rabbit, mert vissza akar térni. Anyám egy kicsit vitatkozott, de nem nagyon. Kihívták a rabbit, és annak rendje és módja szerint betért [1944 nyarán ugyanis, családja nyomására, kikeresztelkedett. -- A szerk.].